

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 24 mars 1927 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 12 och 17 i förordningen om frihamn den 15 november 1907 (nr 117).

(1:a avd.)

I en den 18 februari 1927 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 193, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av §§ 12 och 17 i förordningen om frihamn den 15 november 1907 (nr 117).

Häri genom förordnas, att §§ 12 och 17 i förordningen om frihamn den 15 november 1907 skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 12.

Inom frihamn må byggnad eller lägenhet icke utan särskilt tillstånd av Konungen upplåtas till eller användas såsom bostad; dock att härbärke för den vid frihamnen anställda tullbevaknings- och arbetspersonalen må utan sådant tillstånd i särskild byggnad anordnas.

§ 17.

Tillträde till frihamn vare förbjudet för däckat fartyg, vars netto-dräktighet icke överstiger tio ton, och öppen båt, såvida dylika farkoster icke under de särskilda villkor, Konungen bestämmer, användas för forsling av gods inom frihamn eller mellan frihamn och tullhamn i eller vid

samma stapelstad eller för bogsering av fartyg till och från frihamn eller inom sådan hamn.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927.

Utskottet. Enligt § 12 i förordningen den 15 november 1907 (nr 117) om frihamn må inom frihamn byggnad eller lägenhet icke upplåtas till eller användas såsom bostad, dock att härbärke för den vid frihamnen anställda tullbevaknings- och arbetspersonalen må i särskild byggnad anordnas.

Gällande bestämmelser.

Enligt § 17 frihamnsförordningen, såsom denna paragraf lyder efter vissa i densamma genom förordningar den 25 juni 1917 (nr 403) och den 16 juli 1919 (nr 448) vidtagna ändringar, är tillträde till frihamn förbjudet för däckat fartyg, vars nettodräktighet icke överstiger tjugtu ton, och öppen båt, utom för dylika farkoster, som under särskilda, av Konungen bestämda villkor användas för viss befordran till eller från eller inom frihamn.

Propositionen. I förevarande proposition har föreslagits dels sådan ändring av § 12 frihamnsförordningen att befogenhet lämnas Konungen att meddela tillstånd att inom frihamn byggnad eller lägenhet må upplåtas till eller användas såsom bostad, dels ock sänkning av den för däckade fartygs tillträde till frihamn i § 17 frihamnsförordningen stadgade allmänna tonsalsgränsen från tjugtu till tio ton.

Beträffande vad föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för förslaget får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Utskottets yttrande.

På sätt framgår av den till statsrådsprotokollet lämnade redogörelsen, är förbudet mot förläggande av bostad till frihamn, vilket varit gällande alltsedan lagstiftning om frihamn infördes i vårt land, avsett att förekomma en för frihamnarnas ändamål främmande trafik, vilken lätt kunde medföra missbruk och olägenheter av olika slag. Det förevarande förslaget åsyftar att, med bibehållande av nämnda förbud såsom huvudregel, bereda möjlighet att i fall av behov inom frihamnsområde upplåta bostad för vissa därstädes sysselsatta personer. Prövningen av behovet ankommer enligt förslaget på Kungl. Maj:t, som förutsättes komma att vid meddelande av tillstånd föreskriva sådan kontroll, som må finnas erforderlig till förekommande av missbruk.

Bevillningsutskottet, som vid behandlingen av förevarande proposition givetvis icke haft att pröva, huruvida behov för närvarande föreligger att i någon frihamn inrätta bostad, har funnit tillräckliga skäl förbragta för att Kungl. Maj:t tillerkännes befogenhet att efter prövning

av omständigheterna i varje särskilt fall meddela tillstånd till anordnande av bostäder. Då utskottet sålunda ansett sig böra tillstyrka, att i frihamnsförordningen införes ett stadgande av nu angivna innebörd, har utskottet emellertid velat uttryckligen betona, att utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t kommer att dels med synnerlig varsamhet handhava ifrågavarande befogenhet, så att tillstånd meddelas endast då verkligt behov föreligger, dels ock meddela sådana kontrollföreskrifter, som kunna anses fullt be-
tryggande.

Någon ändring i den av Kungl. Maj:t föreslagna avfattningen av § 12 frihamnsförordningen har utskottet icke ansett påkallad.

Mot den föreslagna ändringen i § 17 frihamnsförordningen har utskottet icke funnit anledning till erinran.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 193, antaga ovan införda, vid propositionen fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 12 och 17 i förordningen om frihamn den 15 november 1907 (nr 117).

Stockholm den 24 mars 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Wohlin, Bärge, Wigforss, Björnsson, friherre Beck-Friis, Bergman, Jönsson i Boa, Johansson i Arkösund, Bengtsson i Kullen, Olsson i Golvvasta, Björklund, Johansson i Hornsberg. Åström, Vrang, Olsson i Gävle, Granath och Werner.
